

jo blevet der. Pengene følger opgaven, så når opgaven flyttes et sted hen, følger pengene med. Så der er ikke taget penge ud af det kommunale system. Det accepterer KL også, og det er også derfor, de ikke beder om en genforhandling.

Så jeg synes, at i stedet for at have mistillid – hvilket jeg synes det er – til det kommunale selvstyre, skulle man acceptere, at pengene er blevet derude, at der kommer endnu flere i forbindelse med den her finanslov, og så lade kommunalpolitikkerne prioritere.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

I virkeligheden er der jo sådan set to diskussioner i hele det der spørgsmål om forholdet mellem staten og regeringen på den ene side og kommunerne på den anden side.

Den ene diskussion handler måske lige så meget om den indholdsmæssige del, hvordan man styres, og der har vi jo senest hørt KL's formand, Erik Fabrin, sige, at man er tæt på at have et rent statsligt kommissærstyre, og også andre siger, at man aldrig nogen sinde har haft så meget detailstyring, regeltyranni og bureaukrati eller så mange millimeterkrav, som man har i dag. Det er jo et selvstændigt problem, hvor jeg kan forstå, at Venstres kommunalordfører løber i hælene på hr. Kristian Thulesen Dahl, når han siger, at vi skal have endnu mere detailstyring. Nu skal hver enkelt kommune detailstyres i stedet for. Det er jo det modsatte af det, hr. Peter Christensen står og siger nu fra talerstolen. Men lad nu den diskussion ligge.

Det, jeg egentlig ville spørge om med hensyn til det med engangsudgifterne, er: Kan hr. Peter Christensen ikke forstå, at det, kommunerne ønsker, er, at engangsudgifterne holdes uden for vækstrammen? For gør de det, er det jo en reel snak at sige, at den kan man udligne over en år-række. Problemet er, at så længe de ligger inden for vækstrammen, vil man blive tvunget til at reducere serviceudgifterne for at kunne betale for engangsudgifterne inden for rammen.

Hvad siger hr. Peter Christensen til det forhold? Kunne man åbne den diskussion om at holde engangsudgifterne uden for vækstrammen?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det sidste har jeg jo været inde på mange gange i mine svar, altså hvordan vi har lavet aftalen

økonomisk i forbindelse med sammenlægningerne.

Men jeg vil nu gerne tage fat i det første, der blev sagt, hvor der blev refereret til hr. Leif Mikkelsen. Det, der har været budskabet fra Venstre, er, at hvis man vil det kommunale selvstyre, så kræver det en respekt fra vores side og en tillid til, at de kan løse opgaverne lokalt, men det kræver også, at kommunalpolitikkerne vil være politikere.

Sagt rent ud så nytter det jo ikke noget, at det er sådan i forbindelse med en fusion, at hver gang et område bliver løftet op til det nye gennemsnit, så skal lokalpolitikkerne have æren, og hver gang der er nogen, der skal sættes ned til det nye gennemsnit, så er det Folketingets skyld.

Det er jo ikke en måde, vi kan blive ved med at have det kørende på. Der synes jeg, at man som kommunalpolitiker må være karl for sin hat og stå til ansvar for de prioriteringer, som jo foregår kommunalt, og som jeg synes er naturlige; at man netop i det lokale byråd vurderer, hvad man prioriterer højest. Det er jo et svært år, vi er i lige nu, netop fordi man skal finde det nye niveau.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kan forstå, at hr. Peter Christensen har det skidt med det, hr. Leif Mikkelsen og hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt om det, han ellers har været inde på, for realiteten er jo, at det ikke har noget som helst med kommunalt selvstyre at gøre. Det udvander totalt det begreb, og så er det jo, at man er tæt på det statslige kommissærstyre.

Men jeg vil altså gerne have, at hr. Peter Christensen svarer på det andet. Vil hr. Peter Christensen og Venstre være med til at åbne en diskussion – jeg siger ikke, at de skal give et hundrede procent dækkende svar i dag eller noget som helst – om, hvorvidt det ikke var rimeligt, at man holdt engangsudgifterne uden for vækstrammen? For holder man engangsudgifterne uden for vækstrammen, er der reelt plads til, at man kan fastholde servicen. Det, der sker i øjeblikket, når mange kommuner oplever, at de skal nedsætte servicen, er jo, at de skal bruge pengene til engangsudgifter. Fordi de skal holde sig inden for vækstrammen, kan de ikke fastholde serviceudgifterne.

Det er da en helt reel diskussion. Kunne man i det mindste ikke åbne den diskussion? Jeg siger ikke, at man skal give svaret i dag, men jeg